

Sygn. akt V C upr 404/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Miliczu

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Agnieszka Hasiak

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 r. w Miliczu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)á. r.l. z siedzibą w Luxembourg

przeciwko K. D.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

Sygn. akt V C upr 404/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)á r.l. z siedzibą w Luxembourg, działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 18 kwietnia 2013 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany K. D. zapłacił stronie powodowej kwotę 293,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 37,90 zł od dnia 30 czerwca 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 1 marca 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 30 maja 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 30 grudnia 2008 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 27.70 zł od dnia 30 lipca 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 30 marca 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 30 stycznia 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 30 kwietnia 2009 r. do dnia zapłaty.

Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30,00 zł i kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z umową abonamentową. Podniosła, że dochodzi od pozwanego zapłaty za wykonywane usługi w kwocie 293,00 zł zgodnie z częściowym wykazem wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 3 lipca 2012 r., a zadłużenie pozwanego wynika z 8 faktur o nr:

- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.06.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 28.02.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.05.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.12.2008 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 27,70 zł, płatnej do dnia 29.07.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.03.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.01.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.04.2009 r.

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa w dniu 4 września 2013 r. uzupełniła braki formalne pozwu, składając go na urzędowym formularzu.

Pozwany – prawidłowo wezwany - nie stawił się na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew ani nie żądał rozpoznania sprawy pod jego nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lipca 2012 r. (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł ze stroną powodową (...) .á r.l. z siedzibą w Luxembourg umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem wyżej wskazanej umowy była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanego K. D., wynikająca z 8 faktur o łącznej wartości 293,00 zł, a to:

- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.06.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 28.02.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.05.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.12.2008 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 27,70 zł, płatnej do dnia 29.07.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.03.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.01.2009 r.
- (...) z dnia 29.01.2007 r. na kwotę 37,90 zł, płatnej do dnia 29.04.2009 r.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z 03.07.2012 r. k. 14v.-15;

częściowy wykaz wierzytelności k. 20v.)

Pismem z dnia 26 sierpnia 2013 r. strona powodowa zawiadomiła pozwanego o cesji wierzytelności.

(dowód: pismo z 26.08.2013 r. k. 20)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem w rozpatrywanej sprawie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Strona powodowa formułując żądanie w niniejszej sprawie zaoferowała jako materiał dowodowy jedynie umowę cesji wraz ze stanowiącym jej załącznik częściowym wykazem wierzytelności oraz pismo informujące pozwanego o przelewie wierzytelności.

W ocenie Sądu przedłożone przez powoda dokumenty są niewystarczające dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wykazała bowiem w żaden sposób – wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi – istnienia zobowiązania, zasad obciążania pozwanego opłatami przez pierwotnego wierzyciela i dat powstania zaległości w płatności. Powołała się w zakresie istnienia, wysokości i terminów płatności zadłużenia na 8 faktur, lecz nie dołączyła ich do pozwu. Nie wiadomo zatem, czego konkretnie wskazane faktury dotyczą i na jakiej podstawie zostały wystawione. Uniemożliwia to dokonanie weryfikacji żądania przez Sąd.

Zgodnie z art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie - w świetle powyższych rozważań - takie wątpliwości zachodziły, co obligowało Sąd do przeprowadzenia postępowania dowodowego, które jednak nie pozwoliło uznać dochodzonego żądania za wykazane.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku zaocznego o oddaleniu powództwa w całości.

Konsekwencją powyższego jest rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt II sentencji wyroku, które znajduje oparcie w treści przepisu art. 98 § 1 k.p.c.